

Verenigingen

De eigenschap om verenigingen te stichten hadden de mensen niet in België achtergelaten, noch op hun vlucht verloren. Integendeel, ze hadden die ook meegebracht naar het plekje grond op de Udense hei, waar in het Belgische dorp de Belgische mensen hun Belgisch leven voortleefden.

Er waren er nauwelijks een paar honderd in het Vluchtoord. De natte koude februariavonden bracht ze rond de warme kachels in de grote eetzaal, en om de tijd te doden en het gezeur en gezanik over de oorlog en zijn wetenswaardigheden uit het hoofd te jagen, sprongen er enige van de vrolijkste bewoners op tafel en zongen enige lollige wijsjes of haalden uit de moppentrommel hun aardigste kluchtjes te voorschijn en droegen ze voor met een losheid en fijnheid en overtuiging, een beter stukje waardig. Dat was de grondslag van de toneelvereniging. Want na enige dagen waagden de beste artiesten een voetje vooruit te zetten en er werd met goedkeuring van de overheid de eerste vereniging gesticht!

De toneelvereniging "Het Heidebloempje".

In een van de leegstaande eetzaal werden de tenten opgeslagen. Er werd dag en nacht getimmerd en geborsteld aan de decoratie en na enige weken schaarde zich de menigte, evenals eertijds de Antwerpenaars in de Poesjenellenkelder, om het verhoog, vanwaar de vrolijke scherts het volk deed gieren van lachen, en de dramatische ernst tranen met tuiten deed vloeien.

De Harmonie Peter Benoit, ongeveer in dezelfde tijd opgericht als de toneelvereniging "Het Heidebloempje", stond haar tobbende zuster bij iedere uitvoering steeds getrouw ter zijde. In het begin telde zij slechts een zestal leden, onder haar directeur groeide dat aantal steeds aan en met het ledental haar innerlijke waarde. Het was een flinke groep in die grijze met zwart afgezette uniformen! Aan de Harmonie strekte vooral tot eer, dat ook de harmonie onder de leden nooit verbroken werd!

Zanggilde "De Leeuwerik" had vooral de verdienste, dat zij het volk heeft weggerukt uit dien modder van "Had je me maar" en andere tingel-tangel deuntjes, die schering en inslag waren bij het gros van de mensen, dat zij langzamerhand het gezeur van haar straatmoppen had overstemd en het volk had gevoerd naar het ware, echte volkslied met al zijne afwisselende schoonheid en duizendvoudige schakering.

De turnvereniging "Leman" in drie afdelingen, mannen, jongens en meisjes, wist dat enkel in een gezond lichaam een gezonde ziel huist, oefende en ontwikkelde daarom het lichaam van de honderden leden door vrije en orde-oefeningen, door speer- en discuswerpen, door bal- en andere turnspelen. De meisjes in hun witte met rood afgezette kleedjes, de jongens en mannen in witte trui en sportbroek met driekleurig band om hun middel, vormden een flinke groep als zij daar beweeglijk los, in brede rijen voortstapten naar hun oefenterrein.

De Padvinders ietwat van latere datum, voerden als devies de "Lelie" met onderschrift "Waakt". Zij wilden ernstig trachten flinke, degelijke jongens te worden met de middelen, welke de Padvinderswet hun daarvoor gaf. Zij zouden en konden dat, als zij er zich van overtuigd hielden, dat zij met hun padvinderskleren ook tevens alle padvinderseigenschappen aantrokken. De weg, die naar hun doel leidde is kronkelend en er waren zo vele en gevaarlijke zijpaadjes! Het was dus noodzakelijk, dat er bij alle wendingen en draaiingen betrouwbare gidsen stonden, die wezen waarheen en waarlangs.

Voetbalclubs bloeiden er een drietal onafhankelijk van elkander, maar toch in de beste vriendschap. Zij schopten met de bal en speelden met de Engelse voetbaltermen, dat het een lust was om te zien en te horen. Zij vochten met een overtuiging en geestdrift, als ging het om de vijand het land uit te schoppen, maar zodra het schelle fluitje het einde van de match aankondigde, was de vrede gesloten en ging vriend en vijand tezamen stof en modder van het lichaam spoelen in een verfrissend bad.

Een wielersbaan of velodroom te gieten in het zand van de Udense hei, is geen gemakkelijk werkje. Toch speelden de leden van de fietsclub "Vluchtoord vooruit" dit in enkele weken klaar. En daar racen de sporters 's zondagsnamiddags en toonden de kracht van hun spieren en de sterkte van hun longen aan het volk, dat bij honderden zenuwachtig stonden te gapen, of de "Leeuw van Vlaanderen", de "Mette", de "Soeffers" of hoe ze ook mochten heten, het eerst de eindstreep passeerde.

Als er voor de wedloop op verstandelijk gebied evenveel belangstelling was als bij dit spiereengevecht, dan zou het volk er wel bij varen!

Om de kinderen 's avonds van de straat of liever uit de zalen te houden stichtte de Pastoor **het Patronaat**. Daar trachtte men die kinderen op alle mogelijke denkbare en ondenkbare wijzen bezig te houden en bij voorkeur door middel van het toneel. Jeugdige artiesten traden daar op de planken en piepten op hun manier na, wat zij elders de ouden hoorden zingen. Dan zag je die honderden kleinen zich verkneukelen van plezier en wie weet, bleef er nog niet iets in hun hoofd hangen van hetgeen zij daar genoten hadden. Men moest immers altijd het aangename met het nuttige verenigen!

Het Vlaams Belgisch Verbond, een lootje geënt op de groten boom hier in Nederland geplant, richtte naast de bestaande Volksontwikkeling nog een nieuwe Volksontwikkeling in. Wat zullen onze mensen bollebozen worden, als zij al die wijsheid ingedronken hebben! Als ze maar niet 'n keer teveel van het goede krijgen!

Het Belgisch Aandenken deed iedere zondag een geldinzameling in alle diensten in de kerk en besteedde dat geld tot lafenis van de zielen onzer gesneuvelde soldaten.

De Belgische Unie delibereerde in stilte en verenigde haar wensen met de vrome wensen van de Union Beige, welke maandelijks in een van de steden van Holland in het belang van het Belgische volk geuit werden. Ook het Onderwijzend Personeel had zijn vereniging, zijn Sprekersbond, waar zij aan eigen ontwikkeling werkten, om zo des te beter te kunnen werken aan de ontwikkeling van de honderden kinderen die aan hun waren toevertrouwd.